

België-Belgique
PB/PP
1050 Brussel 5
BC 9700

Maandblad van de Verenigde Protestantse Kerk in België

Kerkmozaïek

Nr. 04 | April 2006 |

28ste jaargang

verschijnt niet in augustus

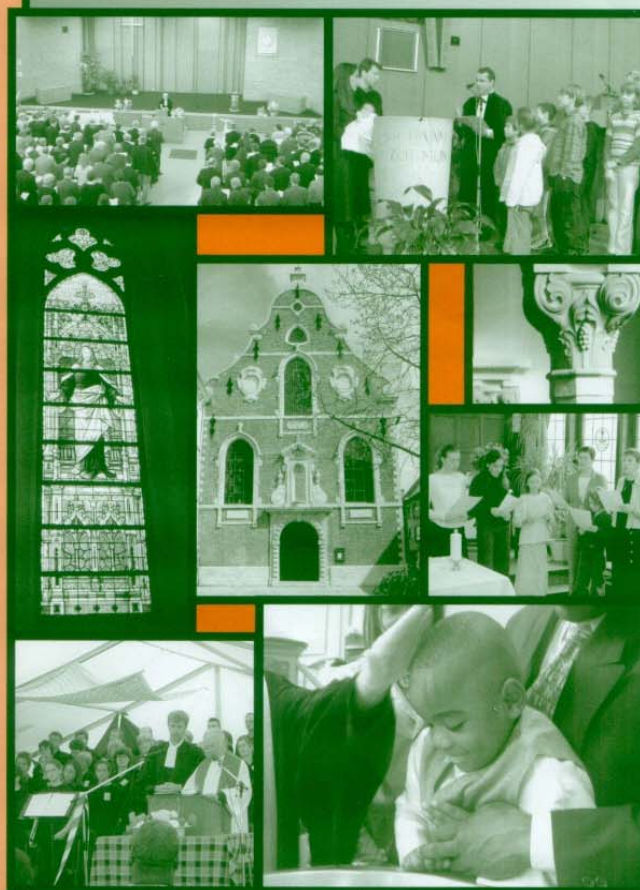
P 408.654

De dood is voor eeuwig vernietigd

ds. Klaas WATERLANDER

Geen Pasen zonder Pesach

ds. Ernst VEEN

Afgiftekantoor : 1050 Brussel 5

Verantw. uitgever en afzendadres :

G. Liagre, Marsveldstraat 5 - 1050 Brussel

Colofon

Verantwoordelijke uitgever

Dr. Guy Liagre

Redactieteam

Judith van Vooren
Bea Smetryns-Baetens
Dick Wursten
Ernst Veen

Redactieadres:

Marsveldstraat 5 - 1050 Brussel
tel.: +32-(0)2-511 44 71
fax.: +32-(0)2-511 28 90
E-mail: kerkmozaïek@vpkb.be

Web-site Internet:

<http://www.protestanet.be/VPKB>

Prijzen Kerkmozaïek

- Individueel abonnement:
12,50 Euro
- Groepsabonnement:
10,50 Euro (vanaf minimum
5 exemplaren naar éénzelfde
adres)
- Steunabonnement:
14,00 Euro

Storten kan op rekeningnummer
068-0715800-64 van de Verenigde
Protestantse Kerk in België,
Marsveldstraat 5, 1050 Brussel.

De redactie behoudt zich het recht
voor om bepaalde artikels niet te
publiceren, indien nodig in te korten
en/of redactioneel te bewerken. Zij
is niet verantwoordelijk voor de in-
houd van de artikels en slechts ten
dele voor de stijl.

Organisaties en tijdschriften, niet
behorend tot de VPKB, die artikelen
uit het maandblad Kerkmozaïek
geheel of gedeeltelijk wensen over te
nemen of te bewerken, dienen dit
schriftelijk aan te vragen op het
redactieadres.

Sluitingsdatum volgende
Kerkmozaïek : 12 april 2006.

Uit de redactie geklapt...

Kerkmozaïek komt dit keer uit met
echt voorpaginanieuws: De dood is
voor eeuwig vernietigd! Ds. Klaas
Waterlander herinnert ons aan dit
onbegrijpelijke wonder dat toch de
kern uitmaakt van ons geloven. Het
is goed te bedenken dat niet alles te
bevatten is! De boodschap van de
opstanding is zo iets! Wel kunnen
we proberen die boodschap beter te
verstaan door b.v. de link nog eens
te laten zien (die er bestaat) tussen
het christelijke Paasfeest en het
joodse Pesach; ds. E. Veen schrijft
hierover. Op 18 maart vond een
synodezitting plaats waar over de
globalisering werd nagedacht onder
de uitdagende titel *Verdraai de wereld!*
Onze mediaconsulent R. Foppen
schrijft er uitgebreid over.
Verder in dit nummer, een terugblik
bij het feestelijke jubileum 85 jaar
De Open Poort. In de tussentijd be-
reidt de gemeente Geraardsbergen
zich voor op hun honderdste
verjaardagsfeest. En in Porto Alegre
kwam de Wereldraad van Kerken
samen, of dat een feest werd, hoort

u van dr. Liagre, die er namens de
VPKB bij was. Ook kunt u deze
maand lezen hoe jongerenwerk van
de VPKB nu ook fiscaal aantrekke-
lijk is, net trouwens als het onder-
steunen bij hun studie van kinderen
in Rwanda. Maar omdat niemand
het daarvoor doet, leest u vooral
hoe mensen met een naam en een
gezicht baat hebben bij onze betrok-
kenheid met kinderen dichtbij of
ver weg.

Ds. D. Wursten las dan nog een
boeiend en mooi boek over Schoon-
selhof, een begraafplaats te Antwer-
pen waar zelfs de levende tot rust
komt...

Zoals u in de colofon zult opmer-
ken heeft mevrouw Eef van der
Linden de redactie verlaten en dit
vanwege andere prioriteiten binnen
haar werkopdracht. Wij danken haar
voor de waardevolle bijdragen die
zij heeft mogen leveren.

Aan alle lezers tenslotte wensen wij
een Gezegend Paasfeest!

*Namens de redactie,
ds. J. VAN VOOREN*

Inhoud

blz.		blz.	
02	Colofon - Uit de redactie geklapt -	10	Protestantse Solidariteit - Studiefonds Ik help een kind
03	Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen - De tand des tijds	11	Israëlzondag op 7 mei 2006
04	Geen Pasen zonder Pesach	12	100 jaar Geraardsbergen
06	Graag uw aandacht voor...	13	Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid
07	Geloven als protestant, is voor je portemonnee ambetant	14	Pingu en de Krekelkronkel
08	Motief vzw & WIDL	15	Porto Alegre (1)
09	OVV-weekends en -kampen fiscaal aftrekbaar	17	De Open Poort
		19	Boekbespreking "Schoonselhof nu!"

Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen (Jesaja 25:8)

We gaan op naar het paasfeest, om te vieren dat God in Zijn Zoon Jezus Christus gedaan heeft wat beloofd is in de profetie van Jesaja: "Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen." Een mensenleven is te kort om de diepte en reikwijdte van deze woorden ook maar voor een klein deel te doorgronden. De preek moet echter wel op tijd af zijn! Hoe kun je zulke geweldige inzichten, die ook ingrijpende levenservaringen zijn, verkondigen aan mensen van vandaag? Eerder voelen we de neiging om als Job de hand op de mond te leggen: "Ik verkondigde zonder inzicht dingen, mij te wonderbaar en die ik niet begreep."

Of dat erg is? We zijn vaak te eenzijdig op het begrijpen gericht. "Is het wel begrijpelijk genoeg?" vragen we dan. Maar op paasmorgen valt er weinig te begrijpen en wel veel te zingen. We moeten er juist blij om zijn, dat hier aan de orde is dat "wat in geen mensenhart is opgeklommen." Niet om ons ervan af te maken, wel om te beseffen dat God nog veel moois voor ons heeft weggelegd.

De dood is voor eeuwig vernietigd, dat is pas voorpaginanieuws. In de Bijbel is de dood steeds met zonde verbonden. Hadden Adam en Eva in het paradijs niet de verboden vrucht gegeten, dan zouden wij het eeuwige leven op aarde hebben gehad, was vroeger de gedachte. Het is maar een enkele waaghals geweest, die de moed had te zeggen dat de dood het natuurlijke einde van het leven is. In onze tijd is deze gedachte zeer algemeen geworden en we zijn gaan inzien dat de Bijbel een heel eigen spreekwijze heeft, die met de dagelijkse spreekwijze niet zonder meer samenvalt. Heel kort

gezegd: dood is in de Bijbel een situatie van vervreemding van God, leven is zijn in de relatie met God. Daarom kunnen we in Efeziërs 2: 1 ook lezen: "Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden waarin gij gewandeld hebt..." om dan te spreken over "mede levend gemaakt met Christus."

Het is dus de relatie met God die bepalend is en niet iemands polsslagen.

Zo is het ook in de profetie van Jesaja: God herstelt de relatie met Zijn volk, een relatie die eerder door zonde en ontrouw verbroken was. Hij neemt de smaad van het volk weg en verlost het uit de ballingschap. Dat het met paasfeest om herstel van de relatie gaat, lezen we ook in de lezing van het evangelie naar Johannes, in die tere tuinscène waarin Maria van Magdala Jezus herkent als Hij haar aanspreekt. Zij ontmoet de levende Heer. Dat is dan de opstanding van Maria; zij was immers dood door de zonde van de verplettering van alle hoop op de Messiaanse toekomst. In de aanspraak door de Heer en de herkenning gaat zij van de dood over in het leven. Of de boodschap van de opstanding niet meer is dan een introspectisch gebeuren? Ongetwijfeld wel, anders had dat gebeuren geen grond. Dat is het waarlijke van de opstanding, waar we beter van zingen dan van spreken. Vrolijk paasfeest!

*Ds. Klaas WATERLANDER,
Turnhout.*

Synodevoorzitter aan het woord

De tand des tijds...

Regelmatig loop ik in Dilbeek (hoe kan het anders als één van je kinderen fotografie studeert) voorbij een fotozaak. In de etalage staat momenteel een galerij van een gezin dat net zijn zilveren bruiloft vierde. Links, de foto van een slanke jongeman met een mooie bos haar en een mooie (piep)jonge vrouw. Rechts het bruidspaar 25 jaar later. In het midden de foto's van vijf flink uit de kluiten gewassen kinderen. Het valt vooral op omdat de foto's naast elkaar staan, maar de tand des tijds heeft ondertussen flink zijn werk gedaan. De verdwijnende haren en de kleine rimpeltjes in het gelaat zijn evenveel kleine tekenen dat de jaren onomkeerbaar verstreken...

In romans, films en muziek koppelt men liefde doorgaans aan de jeugdjaren. Liefde schijnt het voorrecht van hen die aan het begin van het leven staan. Maar het bruidspaar staat er nog steeds als vroeger. Ze houden elkaar teder bij de hand. Hun kinderen in het midden. Aan hun ogen is te zien dat het liefdevuur nog steeds brandt, maar ook dat ze samen met hun opgroeiende kinderen zijn gegaan door goede en kwade dagen. De blik en de houding schijnen te zeggen: het is niet meer vanwege je schoonheid dat ik van je hou, noch vanwege je kracht. We hebben dat alles niet meer nodig, we staan daar nu boven. Ik hou van je, punt aan de lijn. Ik hou van je omdat ik van je hou. En dat is de taal van God zelf: "Ik hou van je omdat ik van je hou. Ik hou van je, eenvoudig omdat jij jij bent."

Dr. Guy LLAGRE.

Geen Pasen zonder Pesach

Avondmensen, nachtuilen en maanlicht-romantici zal het aan het einde van de Veertigdagen-tijd niet ontgaan: een wassende maan die, elk jaar weer opnieuw, vlak voor Pasen als een volle en hagehvitte biljartbal aan het uitspansel staat. Toeval? Speling van de natuur?

Geen vaste datum

Nee, zeker niet, want Pasen valt namelijk elk jaar opnieuw op de zondag na de eerste volle maan in de lente. Daarom ook is de Paasdatum geen vaste datum. En dat is niet zomaar voor de grap. Maar dat is om de band te benadrukken en te bewaren tussen het joodse en het christelijke Pasen. Want ook de datum van het joodse Pasen, het Pésachfeest, is afhankelijk van de maanstand. Met dit verschil dat Pésach niet valt op de zondag na de volle maan, maar op de dag, of liever: de nacht van de volle maan zelf. Het christelijke Pasen is namelijk geworteld in het joodse Pesach, het feest van de uittocht uit de slavernij in het land Egypte, naar het land van Gods belofte. Vergeten we die wortels, dan wordt ons eigen Pasen al gauw versmald tot de overwinning op vooral de persoonlijke en lichamelijke dood. Maar wat die overwinning dan in z'n volle betekenis te zeggen heeft, zal ons dan ontgaan. Hoe zit dat?

Uittocht uit Egypte

Welnu, binnen de oudtestamentische overlevering speelt de uittocht uit Egypte een centrale hoofdrol. Illustatief voor die hoofdrol is, dat binnen het Bijbels getuigenis, het land Egypte bij uitstek model staat als land van de angst en de dood. In de Bijbel staat de naam Egypte symbool voor alle plaatsen van alle tijden waar mensen geknecht en verdrukt worden en elkaar de dood aandoen. Egypte wordt in de he-

breeuwse Bijbel aangeduid als "Mitsrajim" en daarin zit het woord "matsar", angst, doodsangst. En zo gaat het in die benaming om veel meer dan het aardrijkskundige Egypte, maar om al het angstland en al het doodsland in deze wereld. En daarmee is tevens de betekenis gegeven van het Joodse Paasfeest. Kort gezegd: de uittocht uit het land van de angst en de dood en wel, zoals dat in de Bijbel heet: naar het land van Gods belofte.

Melk en honing

Wat is dat eigenlijk voor een land, dat land van Gods belofte? Nu, in Exodus wordt dat land ook aangeduid als het land, vloeiende van melk en honing. En melk en honing zijn bij uitstek producten, zoals de dichter-dominee Willem Barnard opmerkt, die verkrijgbaar zijn zonder dat we daarvoor moeten doden. En dat zegt dus al iets van dat door God Beloofde land: het is een land waarin van de dood geen sprake meer is. Zeg maar: het land van het leven. Het tegendeel dus van Mitsrajim, het land van de vleespotten of zeg: het land van de dood in de pot. Zo is Pesach dus het feest van de bevrijding uit het land van de vleespotten naar het land van melk en honing. Het feest van de uittocht uit de dood naar het leven.

Héél de mens

Voor een goed begrip is het daarbij essentieel om te bedenken dat het begrip dood in de Bijbel meer in-

houdt dan alleen de dood als het einde van ons lichamelijke leven. Dat ook, maar in de Bijbel is de mens niet alleen lichaam, maar onverbrekkelijk daarmee verbonden ook geest. Dat wil zeggen: het gaat in de bijbel altijd om de totale mens, met héél z'n geschiedenis, om z'n woorden én werken, z'n gedachten én daden. Om héél z'n geschiedenis van denken én doen, van voelen én kennen. Kortom, het gaat altijd om héél de mens en nooit geïsoleerd om louter het lichamelijke of louter het geestelijke.

Héél de aangetaste staat

Zo is de dood in de Bijbel in essentie aanduiding voor héél de aangetaste en gebroken staat van ons bestaan. Niet louter aanduiding voor het einde van het lichamelijke biologische leven, maar voor alles wat het leven de pas afsnijdt, blokkeert, bedreigt, knecht, verdrukt, ziek, kapot en onmogelijk maakt. Zo kunnen mensen naar Bijbels besef dood zijn, ook als zij nog leven. Zoals b.v. die slaven in Egypte aan de dood waren prijsgegeven omdat zij niet vrijelijk over hun leven konden beschikken, maar gebukt gingen onder moordende tirannie en dodelijke uitbuiting.

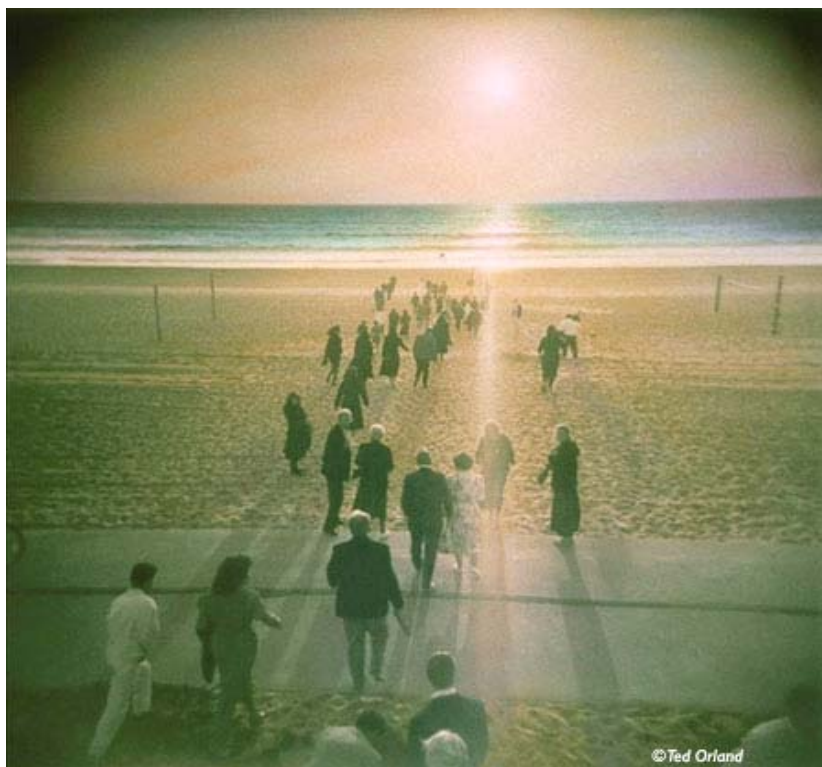
Getergde wereld

Overbodig te zeggen dat er ook vandaag nog heel veel "Egypte" om ons heen is, nog heel veel dood in de pot. Nog heel veel Angstland en Doodsland. Het slavenland

Mitsrajim ligt overal om ons heen en in onszelf en staat model voor heel die getergde wereld van ons waarin immers geen seconde wegtikt zonder dat er iemand het leven onmogelijk wordt gemaakt, wordt geknecht, uitgebuit, hongert, lijdt, in doodsangst leeft of sterft. En in het joodse Pasen nu, gaat het om niet minder dan om de uittocht uit dat Doodsland. Uit het land waar het leven voortdurend onder bedreiging staat van de doodsmachten. Onder bedreiging van alles wat het leven onmogelijk maakt en de pas afsnijdt. Van de letterlijke dood tot en met alles wat het leven doet doodlopen: ziekte en aftakeling, onrecht en verdrukking, slavernij en tirannie en vult u maar in...

Uit alle dood

En zo moeten wij ook Jezus' overwinning op de dood als meer zien dan alleen de overwinning op de lichamelijke en biologische dood. Doen we dat niet dan lopen we het risico ons geloof te versmallen tot het eigen hoogstpersoonlijke zielenheil, waarbij de aandacht zich beperkt tot het eigen individuele overleven na dit bestaan. Natuurlijk, de evangelisten laten er geen twijfel over bestaan dat dat er ook bij hoort. Maar wie Pasen met Pesach verbindt ziet dat het in die doodsoverwinning om meer gaat. Het gaat om de overwinning op de dood in al zijn verschijningsvormen en facetten. Om de redding uit alle dood, uit alle dodelijke slavernij, uit alles wat het leven blokkeert en doet vastlopen. Uit alles wat de mens tot knecht en tot slaaf maakt. Van allerlei soorten farao's en faraonische machten tot en met ziekte en natuurlijke dood. Het gaat om niet minder dan het herstel van de ganse schepping. Dat is de hoop waar wij met Pesach en Pasen uit leven.

Paaslam

Want nogmaals: Pasen en Pesach horen bij elkaar. En dat bedenk ik niet, maar het is Jezus zelf, die voordat Hij stierf, Zijn lijden en Opstanding in verband bracht met de vervulling van het Joodse Paasfeest. (vgl. Luc.22:16). Zo lezen we in Exodus over een Paaslam dat geslacht moet worden en waarvan het bloed aan de deurposten moet worden gesmeerd. (Ex.12:1-28). Welnu, bij de instelling van het Avondmaal kenschetst Jezus zichzelf als het Paaslam dat geslacht moet worden. Kortom: Jezus zelf is, als het geslachte Paaslam, de directe verbinding tussen Pesach en Pasen. Niet voor niets schrijft de apostel Paulus: "...ook ons Paaslam is geslacht: Christus." (I Kor.5:7).

Voorbijgaan

En die vergelijking wordt veelzeggend als u bedenkt dat het bloed aan de deuren, van dat Joodse Paaslam in Exodus, er garant voor stond dat de dood aan die huizen

voorbij zou gaan. Pesach betekent dan ook letterlijk "voorbijgaan". Hetzelfde zien we immers bij het Paaslam Jezus: ook Zijn bloed staat er garant voor dat de dood uiteindelijk aan deze wereld voorbij zal gaan. Hoe ellendig onze wereld er ook aan toe is: op Golgotha heeft Christus de wereld overwonnen en voor de mens de weg gebaad uit het Doodsland, naar het Levensland, het land vloeiende van melk en honing.

Ernst VEEN,
Leuven.

Volgende maand:

"De uitdaging van de inter-religieuze dialoog"

Ds. Lianne de Oude
Hasselt

Graag uw aandacht voor...

Joyeuse HITAYEZU beroepbaar

De synodale raad heeft in zijn vergadering van 15 maart jl. mevr. Joyeuse HITAYEZU na positief advies van de commissie voor het predikambt/Franstalige sectie, beroepbaar verklaard.

Betrokkene volbracht een vicariaat in de gemeente Frameries (district West-Henegouwen)

Bruce DENNIS

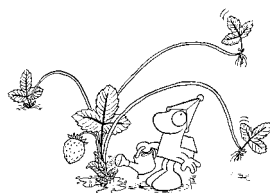
Na een positief advies van de commissie voor het predikambt/Franstalige sectie heeft de synodale raad ook ds. Bruce DENNIS beroepbaar verklaard binnen de VPKB. Betrokkene werd ingezegend in de Presbyterian Church (USA) en werkt voor het ogenblik in Canada.

28 mei 2006 - roepingen- zondag

Zoals eerder aangekondigd valt roepingenzondag dit jaar op 28 mei. De commissie predikambt wil de gemeenten graag enkele suggesties doen om één en ander concreet vorm te geven.

Wat kan men op deze roepingen-
zondag doen?

Het materiaal zal toegezonden worden in het aprilnummer van Synodaal Nieuws.

Internationaal overleg- overgaan met protes- tantse organisaties voor ontwikkelingssamen- werking

Van de bestuursraad van Protestantse Solidariteit ontving de synodale raad een schrijven aangaande de eventuele oprichting van een internationaal overlegorgaan met protestantse organisaties voor ontwikkelingssamenwerking. Het gaat om een initiatief van de Wereldraad van Kerken, waarvan hij vindt dat het noodzakelijk is, eraan deel te nemen, aangezien Protestantse Solidariteit als organisatie zeer klein is.

Het zou een mogelijkheid bieden om een tegengewicht te vormen tegen de grote NGO's. Aprovev (lobby-orgaan op het niveau van de WRK) zal hieraan zeer waarschijnlijk deelnemen. Hierdoor wordt het mogelijk voor Protestantse Solidariteit om niet langer financieel afhankelijk te zijn van de Belgische Staat. Door lid te worden van Aprovev komt Protestantse Solidariteit in een sterkere positie.

De synodale raad heeft het licht op groen gezet opdat Protestantse Solidariteit de mogelijkheden hiervoor verder onderzoekt.

Algemene Kerkvergadering 2006

Op de prachtige tweetalige website van de AKV vindt u alle informatie die u wenst over deze ontmoetingsdag. Van deze site kunt u bovendien videofilms over en de muziek van de AKV downloaden :

<http://www.protestantisme.be/kerkvergadering2006/>

Programma

09.00u.	Opening	
09.30u.	Onthaal en ontbijt	Restaurant
10.00u.	Viering	Auditorium
11.00u.	Vrije rondgang	Grote Zaal
12.00u.	Middagmaal	Restaurant
14.00u.	Voorstelling: <i>Waar</i> , een bevraging over de richting van de weg die we moeten ontdekken	Auditorium
16.00u.	Concert	Grote Zaal
17.30u.	Slot	

Grand-Wasmes 160 jaar

Van zaterdag 25 maart tot zondag 2 april viert de gemeente Grand-Wasmes haar 160-jarig bestaan. Ter gelegenheid hiervan organiseert zij een Bijbeltentoonstelling, conferenties en een bijzondere kerkdienst, waarin dr. G. Liagre zal voorgaan. *Meer informatie bij ds. Raymond Brancart (065/67.33.68)*

“Geloven als protestant, is voor je portemonnee ambetant”

Eén van de slogans die uit de werkgroepen naar voren werden gebracht, tijdens de thematische synodezitting van zaterdag 18 maart. Soms dus ook gewoon een plezierige dag, met veel momenten voor ontmoeting en ontspanning. “Een christelijke kijk op economie”, zouden we dat als protestanten in België kunnen ontwikkelen, na “de Verklaring van Accra”?

De slogan laat zien, dat geloven praktische en pijnlijke gevolgen kan hebben als die Verklaring echt serieus wordt genomen. In 2004 kwam de Wereldbond van protestantse kerken voor de 24ste keer bijeen in Accra, de hoofdstad van Ghana. Ook onze VPKB was daar aanwezig. Deze *World Alliance of Reformed Churches* (WARC) vertegenwoordigt de 80 miljoen protestanten van deze wereld. Er werd een *Verbond voor Gerechtigheid in de Economie en op Aarde* aangenomen, met een inmiddels bekende conclusie: *“de huidige economische wereldorde – die armen uitsluit en de aarde plundert – is fundamenteel in strijd met het christelijk geloof. De integriteit van ons geloof staat op het spel als we als kerken hierover blijven zwijgen”*. In de vorige Kerkmozaïek hebt u kunnen lezen, hoe deze Accraverklaring inmiddels in de diverse kerken en kerkelijke organen in de wereld is ontvangen en besproken. Nu waren wij als Belgische protestanten aan de beurt. En het werd een bijzondere synodedag met veel geïnteresseerde belangstellenden.

Kritische vragen

Twee hele speciale gasten spraken de synode toe. De secretaris-generaal van de WARC, dr. Setri Nyomi, was de eerste spreker. Hij gaf een overzicht van de plaats van de belijdenis in de protestantse traditie. Hij onderscheidde diverse types belijdenis. Die van Accra behoort bij het soort belijdenis dat in onzekere tijden helderheid schept en herinnert aan de essentie van het Evangelie. Hij stelde ons een reeks indringende vragen. Hij bevestigde dat de VPKB een lange traditie van geloofsdaden kent. “We danken u voor wat u

gedaan hebt met betrekking tot de apartheid in Zuid-Afrika”. Maar is de moed van toen nog steeds aanwezig om nu de Verklaring van Accra aan te nemen, inclusief de eisen die het aan ons stelt? “Welke bijdragen kan de VPKB leveren om te garanderen dat de doelstellingen van de Accraverklaring in vervulling gaan?”

Belangrijke uitdaging

Daarna was het woord aan de scriba van de Protestantse Kerk in Nederland, dr. Bas Plaisier. Hij schetste het gespreksproces over Accra in Nederland. Ook hij bevestigde dat het appèl van Accra direct aansluit bij de reformatorische traditie. Tegelijkertijd wordt de Kerk in Nederland er van beschuldigd terug te willen naar de jaren zestig. De zelfbewuste elite van toen, doet deze Accraverklaring nu afstandelijk af als “naïef” en “onrealistisch”. Maar Plaisier signaleert een kentering, niet alleen in de samenleving die genoeg krijgt van het neo-liberale denken, maar ook in de kerk. “Er is nu in de breedte van de kerk een groeiend bewustzijn, dat we niet door kunnen gaan op dezelfde voet. Wat kunnen wij als enkeling en als gemeente doen?” Hoewel het niet zomaar gaat om een actieprogramma. “De Verklaring van Accra is niet een manifest van een actiegroep, maar het is een geloofsgetuigenis. Het gaat in het spreken over de economische globalisering om het geloof in God, die onze Schepper is; om Christus, die de belichaming is van gerechtigheid en om de Geest, die ongedachte dingen doet. Op dit punt ligt voor ons, Kerken in ‘het Noorden’ een belangrijke uitdaging”.

Niet beschuldigen!

Uit de werkgroepen kwamen tal van opmerkingen, vragen, aanbevelingen en slogans. Hoe verwerken we deze thema's in de eredienst? Moeten we niet stoppen met grote woorden als “neoliberalisme” omdat ze het gesprek bemoeilijken? Laten we dicht bij onszelf blijven; hoe ben jij als consument? Persoonlijk is het soms moeilijk waar te maken, maar als Kerk kunnen we het samen! Is er niet een veel groter engagement nodig in opvoeding en in al onze kerkelijke activiteiten? Meermalen klonk het: wijs niet met de beschuldigende vinger naar de ander! In een reactie wees Plaisier nog op de noodzaak om maatschappelijke betrokkenheid en persoonlijke spiritualiteit bij elkaar te houden en niet tegen elkaar uit te spelen. “Dat kunnen we leren vanuit de Kerken in het Zuiden van de wereld”.

Vervolg

De synodevergadering verklaarde tenslotte dat zij zich de voorstellen van Accra “eigen gemaakt heeft” en ontvankelijk is voor de problematiek. Er dient door de synodale raad een structuur gevonden te worden waarin samen met “de grote christelijke familie” deze zaken verder overdacht kunnen worden, zodat het “voortzetten van de bezinning op een volgende synodevergadering” kan worden voorgelegd.

Rund FOPPEN
Mediaconsulent VPKB

Motief vzw & WIDL

werkgroep interreligieuze
interlevensbeschouwelijke dialoog
Limburg

organiseren op
zaterdag 6 mei 2006

“En samen zullen we gaan”

Actief pluralisme in Limburg

10 - 16 uur

Feestzaal Acli
Rondpuntlaan 25
Genk

Op deze studiedag laten we mensen aan het woord die aan de weg timmeren van de interculturele samenleving door die dialoog in praktijk te brengen.

Ze vertellen iets over hun eigen levens- of geloofsovertuiging en gaan ook met de deelnemers in gesprek over wat hen in andere godsdiensten aanspreekt en waar ze het moeilijk mee hebben. In werkgroepen kan u ervaringen en werkvormen uitwisselen die gebruikt worden in de diverse interlevensbeschouwelijke en interreligieuze groepen en gaan we dieper in op enkele religies. Dit alles wordt natuurlijk gekoppeld aan een bezoek aan de tentoonstelling 'Van hieraf moet je gaan'. Geleid door gidsen van de verschillende religies.

Inschrijven en informatie

WIDL

Guido Cooreman g.crmn@busmail.net

Arseen De Kesel arseen.de.kesel@pandora.be

Motief vzw, Eefje van der Linden 02/510.61.62 of e-mail motief.vvwerk@skynet.be

www.motief.org

Deelname: Euro 7,50 (inclusief inkom tentoonstelling en broodjes)

Inschrijven is hiervoor noodzakelijk. U kunt het bedrag overmaken op rekeningnummer 001 2698909 57

OVV-weekends en -kampen fiscaal aftrekbaar

Je kent ze wel: federale belastingen, gemeentebelastingen, provinciebelastingen, Vlaamse gewestbelastingen,... Het leven kan toch duur zijn. Hoog tijd om eens wat positief financieel nieuws te horen. En dat is er. Net voor de zomer 2005 besliste de Vlaamse overheid dat de kosten voor bepaalde vormen van kinderopvang fiscaal aftrekbaar worden!

Kinderopvang buiten de normale lesuren

Sinds enkele maanden kunnen ouders de opvang van kinderen jonger dan 12 jaar inbrengen als vermindering van hun belastbaar inkomen. Met andere woorden, ze kunnen deze uitgaven aftrekken van de belastingen. Het gaat hierbij om alle vormen van kinderopvang buiten de normale lesuren. Alle vrijetijdsinitiatieven tijdens de schoolvakanties en in de weekends komen hiervoor in aanmerking, net als de opvang van kinderen vóór de lessen, gedurende de middagpauze en na de normale lesuren. Onder dit alles vallen ook de fantastische OVV-weekends en kampen. Er zijn weliswaar enkele beperkingen. Zo komen

lidgelden niet in aanmerking en is er een maximaal aftrekbaar bedrag. Dit ligt op 11.20€ per opvangdag en per kind, ongeacht de duur van de opvang.

Attest

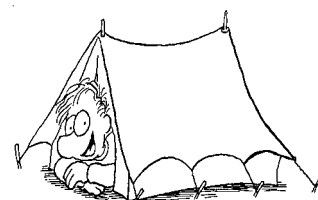
Om deze kosten te kunnen aftrekken moeten de ouders natuurlijk over de juiste bewijzen beschikken. Hiervoor kunnen ze bij de initiatiefnemers een attest aanvragen. Dit attest bestaat uit 2 luiken. Een eerste luik bevestigt dat het jeugdwerkinitiatief erkend is. Het tweede luik wordt ingevuld door de jeugdvereniging of het jeugdwerkinitiatief, per kind en per vakantieperiode. Hierop staan de naam, voornaam en ge-

boortedatum van het kind, de periode waarin het kind werd opgevangen, het aantal opvangdagen, het dagtarief en het totaal ontvangen bedrag vermeld. Alle jongste deelnemers van onze weekends en kampen hebben in februari zulk document verkregen met de post.

Dit alles gaat in werking in het aanslagjaar 2006. De kosten gemaakt in 2005 kunnen in 2006 worden opgenomen in de belastingbrief. Zorg dus dat je tijdig het juiste attest in je bezit hebt.

Samengevat

Hoe vaker je kinderen mee op weekends en kampen gaan, hoe meer je van de belastingen terug kan vorderen. Als je daar dan nog eens bijneemt dat je kinderen ongelofelijk veel plezier beleven, met hun vriendjes samenspelen, bezinnen, knutselen... en jij nog eens kan genieten van een rustig weekendje, zoek dan nog maar eens een reden om ze thuis te laten...

Weekends en kampen

Volgende data kan je alvast noteren. Voor onze kleinste deelnemers is er dit jaar een derde kinderweekend gepland.

- 22-23 april 2006: kinderweekend in Nieuwpoort
- 30 juni -3 juli 2006: 3 Journées Internationales de la Jeunesse
- 8 -15 juli : duplex (kamp in Gembes voor kinderen van 8 t.e.m. 11 jaar)
- 15-22 juli : triplex (kamp in Gembes voor tieners van 12 t.e.m. 15 jaar)
- 22-29 juli : kompleks (kamp in Gembes voor jongeren vanaf 16 jaar)
- 26-27 augustus: kinderweekend in Kortenberg
- 14-15 oktober: tienerweekend in Zelem
- 27-29 oktober: jongerenweekend in Zelem
- 18-19 november: kinderweekend in Zelem

Protestantse Solidariteit

Uw NGO voor ontwikkelingshulp

Globalisering anders bekeken

De samenwerking tussen NGO's overschrijdt de landsgrenzen. Uiteraard werken we met onze partner-organisaties in het Zuiden, maar ook in het Noorden is er verregaande onderlinge medewerking.

Een nieuwe partner van Protestantse Solidariteit draagt de merkwaardige naam *Otto per Mille* (acht per duizend) en is onderdeel van de Italiaanse protestantse Kerk. Deze kerk is zowat de tegenhanger van onze VPKB, als erfgenaam van het Calvinisme en Methodisme, maar ook wat percentage gelovigen in de totale bevolking betreft.

Italië kent geen systeem van subsidiëring van Kerken of priesterwedden. Wel kunnen alle belastingplichtigen een deel van de belasting die ze betalen (8 per duizend) bestemmen voor een Kerk of gelijkaardige instelling. De RKK betaalt haar werking hieruit. De Waldenzische weigert principieel op overheidsgeld te functioneren, maar gebruikt de 'acht per duizend' voor binnenlands en werelddiaconaat. Op dat laatste budget werd samen met Protestantse Solidariteit een ondersteuning voor een groot AIDS-project in Burkina Faso opgezet. Globalisering positief benaderd dus!

Johan TROUKENS,
voorzitter

www.vpkb.be/ProtestantseSolidariteit

Coördinatie Kerk en Wereld

Studiefonds : Ik help een kind

In maart is het derde Nieuwsblad verschenen met nieuws over het studiefonds voor jongeren van onze partnerkerk, de *Eglise Presbytérienne in Rwanda*.

Dankzij giften van velen uit de gemeenten kunnen zij een diploma halen, dat hen toegang geeft tot hogere studies of de universiteit. Hun kansen op een beter leven voor henzelf en voor de mensen in hun land, nemen daardoor toe. Sommige jongeren worden onderwijzer(es). Anderen kiezen ervoor om verple(e)g(st)er te worden. En dat dankzij bijdragen van velen van u.

Donateurs, gemeenten en contactpersonen voor zending en werelddiaconaat, ontvangen het Nieuwsblad. Meerdere exemplaren kunnen aangevraagd worden.

Michel RUKUNDO (zie foto) deed in december 2005 zijn eindexamen. Hij schreef ons een brief, waarin hij vertelt, ik citeer:

*"Ik ben wees. Ik heb nog broers, die jonger zijn dan ik.
Onze oudste zus zorgt voor ons. Om zonder ouders te moeten leven is zwaar.
En vooral als je dan ook niet naar school kunt gaan omdat dat teveel kost.
U weet dat ons land arm is. Daarom dank ik de donateurs uit de grond van mijn hart.
Zij, die de moeite doen om kinderen te steunen zoals ik, die ze niet eens kennen: dat God hun moge zegenen."*

Als u wil meedoen met dit studiefonds dan kunt u uw bijdrage storten op:

Rek. nr. 125.9302045.30

van Protestantse Solidariteit,
Marsveldstraat 5,
B-1050 Brussel

o.v.v. 'Ik help een kind'

(Fiscaal attest vanaf 30 Euro)

Ook dit jaar hebben we weer 25.000 Euro toegezegd voor dit studiefonds. Tot nu toe is het steeds gelukt om dit bedrag bij elkaar te krijgen. Doet u ook dit jaar mee! Bedankt!

Contactpersoon:

Jean Lenders, tel. 03-666.24.99

E-mail: ikhelpeenkind@vpkb.be

Israëlzondag op 7 mei 2006

In de zitting van 2005 heeft de synodevergadering, na overleg met de werkgroepen voor Jodendom en Liturgie, de Israël-zondag verplaatst van eind september / begin oktober naar de eerste zondag in mei. De voornaamste reden was dat de datum in de herfst toch niet gemakkelijk viel tussen de andere themazondagen van die periode in, waardoor er vaak weinig aandacht was voor de Israëlzondag.

Toen wij begin vorig jaar een andere datum zochten, speelde nog een andere reden een rol. De Belgische overheid had de nationale herdenking van de Sjoa en andere genociden vastgelegd op 8 mei van ieder jaar en wij wilden de Israëlzondag daar in de buurt plaatsen. Intussen hebben de Verenigde Naties echter de internationale Sjoa-herdenking gesteld op 27 januari en heeft België zijn eigen herdenkingsdag onmiddellijk aangepast. Wij kunnen de Israëlzondag niet weer gaan veranderen. We willen wel de reden vermelden om die zondag te plaatsen in de buurt van de Sjoa-herdenking.

Het is, zo zou je kunnen stellen, een praktisch-theologische reden. De Kerk heeft haar wortels in Israël en er zijn vele verbindingen tussen beide geloofstradities, die op een Israëlzondag aan de orde zouden kunnen komen. De Sjoa heeft de Kerken in Europa er echter de ogen voor geopend, hoe precair en tegelijk hoe wezenlijk de verworteling in Israël is. Daarom moeten zij haar op een of andere manier een blijvende plaats geven in hun eredienst. Het zou natuurlijk eigenlijk alle zondagen moeten. Maar omdat het nog steeds gaat om het overwinnen van

de vergetelheid in dezen, is het goed en nuttig om een aparte Israël-zondag te hebben.

Wij schrijven dit ook in het besef dat aandacht voor de betekenis van de Sjoa in de wereld niet meer vanzelf spreekt. Temidden van de grote internationale spanningen van het moment klinken af en toe uitlatingen over de Joden die sinistere herinneringen oproepen. Het aanknopingspunt voor zulke uitlatingen ligt meestal in de gespannen verhoudingen tussen Israël's en Palestijnen. Zij gaan daar niet zelden echter ver boven uit en geven daardoor zeer te denken. Ook dat kan een thema zijn voor Israël-zondag 2006.

De huidige datum is dus in de periode na Pasen gesteld. Liturgisch een 'sterke' tijd, een tijd dus waarin wij in het bijzonder nadenken over het specifieke van ons geloof als christenen. Daarbij hoort die onopgeefbare verbondenheid met Israël, het volk dat God bevrijdde uit slavernij en dood om van Hem te getuigen onder de volkeren. In dat getuigenis zijn wij mee betrokken als volgelingen van Jezus, de Messias die zijn leven gaf voor Israël en de volkeren en door God werd opgewekt als eersteling uit de doden.

De teksten voor deze zondag zijn in Synodaal Nieuws verschenen. Zij werden in samenwerking met de werkgroep Liturgie opgesteld.

*Namens de werkgroepen,
Ds. Peter JANSSEN*

Agenda

April 2006

- 06 Het Thora-leerhuis
Antwerpen-Noord
- 08 Synodale raad
Brussel
- 12 Districtsvergadering
Antwerpen-Brabant-Limburg
- 24 Districtsvergadering
O.W.-Vlaanderen
- 27 Het Thora-leerhuis
Antwerpen-Noord

Nieuw adres

Het nieuwe adres vanaf 1 mei a.s. van Dr. Pieter BOUMAN is: Condominio Berio Blanc 62 Fraz Condemine, Chesallet 11010 Sarre (AO) Italia

Tel./fax 0039-0165.55.42.42

GSM en zonnebril

Hebt u na een vergadering op de Marsveldstraat misschien uw GSM (zwart Siemensmodel) of uw (bruine) zonnebril vergeten, dan kunt u zich wenden tot het synodebureau : 02/511.44.71.

Een gemeente stelt zich voor

100 jaar Geraardsbergen!

De redactie heeft mij gevraagd om de gemeente van Geraardsbergen voor te stellen. Is er dan veel te vertellen over deze gemeente? We zijn niet anders dan andere gemeenten; een kleine groep mensen, altijd op zoek naar schouders, altijd bezorgd om vluchtelingen, altijd.... Het jaar 2006 wordt echter wel een bijzonder jaar. Begin december hopen wij ons honderd jarig bestaan feestelijk te vieren. U bent alvast uitgenodigd! Om in de juiste stemming te komen deze maand geen gewone 'voorstelling' maar een feestlied over 100 jaar Geraardsbergen.

In de stad van mattentaarten, krakelingen en de muur, preekten honderd jaar geleden Geuzen: dapper en vol vuur! Silo stuurde toen Vercruysse naar die oude Roomse stad. Geraardsbergen kreeg haar herder, die zij dringend nodig had.

Protestant zijn was toen moeilijk. Menigeeen verloor zijn werk. Kindjes werden zelfs geslagen en die nonnen waren sterk! Om die lieverdjes te redden werd een eigen school gestart. Tien jaar lang, twee kleine klassen, Geuzenmoed met een groot hart!

Missionair zijn was ook noodzaak daarom zong men op de straat, deelde ook de 'Blijde Boodschap', iedereen stond toen paraat. Tot men riep om 'specialisten': jonge mannen, sterk en vroom. Zo kwam dominee De Jonge aan zijn evangeliedroom.

Toen het schooltje was gesloten bracht hij jongens naar de stad voor een studie en te preken Geraardsbergen: lerend hart! Dallinga bracht gouden jaren

maar wie kent er nog zijn naam? Want na vele jaren arbeid is hij naar Den Haag gegaan!

Midden in de jaren dertig werd een protestant vermoord. Wie dat deed is nooit geweten maar de rust was wel verstoord. In de oorlog was er honger, heel veel armoede: hulp gezocht! Om nog brood te kunnen kopen werd een bijbel zelfs verkocht.

Na de oorlog ging het beter. Silo steunde en gaf raad. En de Duitsers gaven giften. Langzaam gloorde dageraad! Wel moest men toen godsdienst geven en dat kostte heel veel tijd. Daarom vroeg men om erkenning bij de stad en overheid.

Sinds de late jaren tachtig zijn we eindelijk erkend. Maar de kerk is al veel ouder. Ach, dat is nu wel bekend. Elke zondag zijn we samen: bidden, zingen met het Woord. Wie wil meedoen die is welkom. Ja, vertel dat zeker voort.

Welk een vriend is onze Jezus, die altijd naast ons bleef staan. Welk een voorrecht dat wij samen aan zijn Tafel mogen gaan. Brood en wijn en goede woorden sterken ons toch telkens weer. Honderd jaar en nog veel langer. Amen, God alleen zij d'eer!
(Melodie *Welk een vriend is onze Jezus*)

Ds. Saksia KETELAAR

Faculteit voor de Protestantse Godgeleerdheid

De Stem van het Boek

Nummer 1 van de 17^e jaargang, 2006, opent weer met een hoofdartikel. De auteurs zijn de hoogleraren de Lange en Tomson. De titel is *Israël in de kerkelijke praktijk*. Deze bijdrage strekt zich uit van de interreligieuze dialoog tot de liturgie, de schriftlezing en de gebeden. Wat te berde wordt gebracht zal tevens, al is het in een ander kader, ter discussie staan tijdens de interdisciplinaire dagen in Bellem (zie elders in deze rubriek). *De Stem van het Boek* is een bibliografisch tijdschrift van de FPG dat vier maal per jaar verschijnt; nieuwe uitgaven op allerlei theologisch gebied worden besproken en/of aangekondigd. Voor een luttel bedrag kan men zich abonneren. Een proefnummer kan worden aangevraagd via het bureau van de Faculteit.

Congres over geweld

Op 15 februari jl. werd in Antwerpen het congres *GEWELDig* gehouden, een initiatief van Roger Boonen in opdracht van de *Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen*. De FPG werd op dit congres vertegenwoordigd door prof. J. Wiersma, die een lezing hield onder de titel *Naar een ethiek van ontspanning*. Die tekst is te vinden in het congresboek dat werd uitgegeven door *Garant*, Antwerpen-Apeldoorn. In *De Stem van het Boek* van maart '06 wordt genoemd boek besproken.

Wereldgodsdiensten

Dr. Anton Wessels beëindigde op 29 maart een serie lezingen over de Koran. Dr. Freek Bakker, universi-

teitsdocent interculturele theologie aan de theologische faculteit van de Universiteit Utrecht, vervolgt de kennismaking met de wereldgodsdiensten. Op zijn beurt belicht hij het klassieke hindoeïsme, het bhakti hindoeïsme en tenslotte spreekt hij over de dialoog tussen hindoeïsme en christendom in India en Europa. *Data:* woensdag 19 en 26 april en 10 mei a.s. vanaf 13u30 tot 16u00 *Plaats:* gebouw van de FPG *Info:* Eefje van der Linden, tel. 02-510.61.62

FPG Brussel – EFH Heverlee

Op 11 mei a.s. vanaf 10.00u. houden de Protestantse Faculteit Brussel en de Evangelische Faculteit Heverlee een gezamenlijke studiedag, de vijfde inmiddels. Het onderwerp heeft steeds betrekking op de Joodse achtergrond van het Nieuwe of Eerste Testament. Het onderwerp is *Nascent Christology in its Jewish Context / Het ontstaan van de christologie in een Joodse context*. Voertaal: zoals gebruikelijk Engels. *Plaats:* Bollandistenstraat 40 - 1040 Brussel
Het programma en verdere info kunt u bekomen bij prof. dr. P.J. Tomson, 02/527.03.08, pjtomson@evonet.be

Interdisciplinaire studiedagen

De Protestantse Faculteit organiseert elk academisch jaar interdisciplinaire studiedagen. Deze zijn bestemd voor alle studenten, oud-studenten en voor hen die een speciale affiniteit hebben met het onderwerp.

Het onderwerp in mei 2006 is *Israël in de christelijke eredienst*

Achtergrond:

- *Israël* is een centraal thema in de theologie dat in alle aspecten van het kerkzijn terugkomt.
- De VPKB heeft besloten de jaarlijkse 'Israëlzondag' te verplaatsen naar de eerste zondag in mei, dit kerkjaar voor het eerst: 7 mei.
- De Evang. Kirche im Rheinland en de Kirchl. Hochschule Wuppertal, waarmee VPKB en FPG een relatie hebben, vierden onlangs "25 jaar Synodebesluit tot verbetering van de verhouding christenen-joden".

Plaats: Mariahove, Bellem
adres, bereikbaarheid: zie <http://www.bezinningshuizen.be/html/Mariahove.html>
deelnameprijs: € 50,- (studenten korting)

Programma en verdere informatie: prof. dr. Peter Tomson, pjtomson@evonet.be

Contact

Bollandistenstraat 40
B-1040 BRUSSEL
Tel.: 02-735.67.46
Fax.: 02-735.47.31
e-mail ufpg@vpkb.be

Personalia

Overlijdens

Op 3 maart jl. overleed te Antwerpen dhr. Cesar G.A. LECOMPTE, doctor in de Protestantse Godgeleerdheid. Hij werd geboren te Gent op 1 april 1935.

Dhr. Allen Raymond JAMES, musicus, docent aan het Koninklijk Conservatorium te Bergen, organist van de protestantse kerk te *Bruxelles-Musée (Chapelle Royale)*, geboren te New-Plymouth op 25 januari 1947, is overleden te Brussel op 14 maart 2006. De crematie vond plaats in intieme kring. Een dankdienst werd gehouden op 23 maart jl. in de VPKB-gemeente *Bruxelles-Musée*.

Bevestigingsdienst

Ds. Dick WURSTEN heeft het beroep uit de gemeente Genk aangenomen en zal daar als predikant bevestigd worden op 23 april 2006 om 10.00 uur.

Column

Pingu en de Krekelkronkel

Het was een man, die me onlangs vertelde over de kist en de krekel. Toen hij klein was, zocht hij zin in een kist. Een grote koffer verborgen op zolder, met rommel en herinneringen aan een tijd die hij als kleine jongen niet had gekend. De tijd van zijn grootvader, verbeeld in gele postkaarten met gekartelde randjes. En op die postkaarten stond er een paard naast de kerk en mensen die hem aankeken alsof ze wisten dat hij hun kist had gevonden. Op de achterkant las hij: 'groeten uit Marche-les-Dames'.

Zo verzong hij verhalen bij de foto's; over hoe de koning viel van zijn rots, over hoe de spar bewoog en of het ook regende vijftig jaar geleden. Misschien lag dat steentje er toen al. Het paard zou nu wel dood zijn. En wat deed die meneer met zijn snor daar? En dan zocht hij zin door lang naar een verborgen geschiedenis te staren in een kist met verzonden verhalen.

Als mensen, bomen en paarden er toen waren en nu nog, dan zullen ze er straks ook zijn. Dat besloot hij op druilerige dagen naast de kist. Aan het eind van de middag stormde hij dan steeds naar beneden en vroeg zijn ouders om een paard. Een paard om een foto van te maken, naast de boom. En later zou hij ook een snor hebben.

Nu verzint hij geen verhalen meer. Want hij werd groot en vond de krekel. Niet op zolder, maar langs de kant van de weg, beneden aan de brug van St. Emilion. Dat vertelde hij mij: een Franse krekel. Nu bezint hij zich op een rots en laat zich vol-

lopen met krekel; de geluiden. Van verzinnen met postkaarten naar bezinnen met een krekel. Niet meer zoeken, maar genieten van je vondst. Want, zo zei hij, krekels staren je niet aan met verhalen van verborgen wijsheden. Geen grote vragen over de man met de snor, het paard en de boom. Maar de zinnige stilte van een onzichtbare krekel. Eens je de krekel hebt ontmoet, dan is er die kronkel. De krekelkronkel, die ook buiten Frankrijk werkt. Zelfs op zolder. De kronkel is er, als de krekel je overkomt. En dan moet je gaan zitten en luisteren. Zin zoek je niet, dat vind je en dat heet bezinnen. Toen en straks zijn nu en andersom. Dat had hij tevreden besloten.

Hoe vind ik nu mijn krekel? Dat wist hij niet. Maar mijn zoon had hem al wel gevonden, zei hij. Mijn zoon is twee en kijkt af en toe met ogen druppelend van leegte naar Pingu, een brabbelende pinguïn.

Toen liet hij mij een foto zien van hem op een rots. De krekel heb ik er zelf bij verzonden.

De man ging weg en ik zit naast mijn zoon te staren naar Pingu. Te wachten tot de krekel me overkomt. En mijn vrouw leest een boek.

Edwin DELEN

Porto Alegre

Assemblee Wereldraad van Kerken (1)

Een Festa da Vida (dr. Guy LIAGRE)

“Op dinsdag 12 februari 2006 begon de negende Assemblee van de Wereldraad van Kerken in Porto Alegre (Brazilië). De afgelopen jaren kreeg de Wereldraad veel kritiek. Toch blijft het een uniek platform dat 346 lidkerken bijeen brengt voor een zoektocht naar eenheid in diversiteit, gezamenlijk belijden en sociale betrokkenheid.” Met deze kernachtige woorden begint Aad van der Meer zijn artikelenreeks in het Friesch Dagblad. Guy Liagre was er namens de VPKB bij en geeft ons de komende maanden zijn impressies.

Aankomst

Na een korte nacht in een zweterig hotel (het is overdag 32 graden) brengen tientallen bussen ons uit alle hoeken van de stad naar de universiteitscampus. Daar zal het de komende 12 dagen gebeuren. Honderden miljoenen christenen, vertegenwoordigd door zo'n 780 deelnemers en vier keer zoveel belangstellenden, willen samen praten over geweld en intolerantie, geestelijke armoede in een wereld waar de economische markt het voor het zeggen lijkt te hebben, sociale ongelijkheid, milieu-problemen en andere zaken die ook de Kerk direct aangaan. De Kerk is niet van de wereld maar staat wel in de wereld. Dat merk je niet alleen aan de agenda, maar ook aan de kleding: mannen uit de *Pacifc* dragen een rokje en vrouwen uit Afrika kleurige gewaden, Indische christenen zowaar een soort tulband...

Pas aangekomen loop je letterlijk verloren en is het zoeken naar de juiste lokalen. De campus is enorm: vijf restaurants, tientallen gebouwen en op de parking waar tientallen bussen staan te wachten een reuze circustent voor de vieringen voor en na. Iemand zoeken in deze massa is als het zoeken naar de spreekwoordelijke speld in een hooiberg. En dus zijn contacten snel gelegd: iedereen kampt met hetzelfde probleem! Vanaf de eerste dag zet men het

De eerste ontmoetingen

Een Assembly van de Wereldraad begint al in het vliegtuig. Je ziet (duidelijk herkenbaar aan de rode wereldraadsticker op de bagage) deelnemers uit allerlei windstreken en ontdekt dat je zelfs uit België niet alleen bent. Ook de Belgische Orthodoxe Kerk stuurt haar afvaardiging (de supervriendelijke godsdienstinspecteur Christophe met zijn vrouw Lydia) over Lissabon en Sao Paulo met twee tussenstops (de goedkoopste vlucht!) naar Porto Alegre. Snel beginnen tijdens de urenlange vluchten de eerste ontmoetingen. Aan de bagageband in

Sao Paulo raken we vrijwel onmiddellijk ook met andere deelnemers aan de praat. Mensen uit Rwanda (Dr. Elisée Musemaweli en een paar collegae), Ghana (we vliegen het laatste stuk samen met dr. Setri Nyomi, voorzitter van de *World Alliance of Reformed Churches*), Duitsland (de delegatie van de *Evangelische Kirche im Rheinland*, waarmee we drie weken geleden nog in Duitsland op de synode zaten) en Zuid-Afrika (voorzitter James Buys van onze zusterkerk groet ons van verre). Uit alle windstreken zijn deelnemers naar Porto Alegre gekomen. Het multiculturele feest is begonnen!

Internationale jongerendagen te Ghlin

30 juni tot 3 juli 2006
"In naam van wat spreek jij...?"

De *Service Protestant de la Jeunesse* organiseert van vrijdagmiddag 30 juni tot maandagvoormiddag 3 juli 2006 te Ghlin (Mons) internationale jongerendagen "3IJ Belgique".

Deze formule is in 2002 opgezet door de *Eglise Réformée de France* voor jongeren van 17 tot 30 jaar. Doelstelling is om jongeren te ontmoeten te gaan om de hoop in Jezus Christus te verkondigen en om door jongeren geïnterpelleerd te worden. Veel aandacht wordt besteed aan gedachtenwisselingen, gebed en getuigenis door middel van workshops.

Aan deze dagen nemen deel :

- de Eglise Evangélique Luthérienne de Paris;
- de Verenigde Protestantse Kerk in België;
- de Protestantse Jeugd-federatie in Duitsland;
- de YMCA-Frankrijk;
- de Diaconessen van Reuilly.

Prijs : 50 Euro

Contact en inschrijving:
 spjad@skynet.be of
 02/510.6161

Website: www.3ijj.org

Oecumene

ritme dat de komende anderhalve week zal bepalen. Beginnen met een spetterende kerkdienst in de circus-tent, Bijbelstudie in kleine groepen (8 à 10 deelnemers – steeds dezelfde), discussie in de grotere oecumenische groepen en in de namiddag plenaire zittingen waar ongeveer 1.500 mensen in een door airco haast onderkoelde zaal elkaar treffen voor de plenaire sessies.

's Avonds een afsluitende dienst, telkens georganiseerd door een andere Kerk en in een andere liturgische vormgeving. En daartussen, daar rond en daaromheen is het één groot feest: honderden vrijwilligers verwachten in tientallen *Mutiraos* (ontmoetingsplaatsen); belangstellenden om "hun" ding voor te stellen: een AIDSproject; een Pinksterkerk; een jeugdorganisatie... Het blijkt vanaf het eerste moment: alles is piekfijn geregeld. De honderden vrijwilligers uit alle landen van de wereld zijn degelijk voorbereid en staan te wachten om er één grote festa van te maken...

De eerste dagen

De eerste dagen zijn onwezenlijk. Je voelt dat er op de achtergrond oude spanningen liggen (onder andere met de orthodoxe Kerken) die men zo voorzichtig mogelijk tracht te omzeilen. Men zingt, viert feest, praat, loopt van de ene bijeenkomst naar de andere, maar het thema

komt niet van de grond. Het is duidelijk een week van opwarmen, contacten leggen, vertrouwen winnen, het terrein voorbereiden voor de grote beslissingen. Je merkt ook dat de échte vergadering zich niet in de zaal, maar daarbuiten en daartussen afspeelt. Na enkele dagen heb je door dat pas in de wandelgangen het échte nieuws te rapen valt. Je hebt de indruk, er geen greep op te krijgen, tot door de informele contacten het licht van hetgeen niet wordt gezegd, maar door insiders algemeen geweten, begint te dagen...

Pas dan wordt het echt interessant en spannend. Naar het einde van de week toe volgen de grote momenten elkaar op. En je wil er kost wat kost bijzijn voor de prachtige toespraak van algemeen secretaris Sam Kobia over de *Festa da Vida*. Of voor de zeer indringende en diepe toespraak van de Aartsbisschop van Canterbury over de dialoog met de andere wereldreligies (voor mij persoonlijk een hoogtepunt in de Assembly). Maar de behandeling van het Agapedocument over de mondialisering van de economie en haar negatieve gevolgen stelt teleur. Er is geen tijd voor vragen, geen enkele discussie, de inleidingen zijn banaal. De Wereldraad schijnt plots een prefabhuis waarvan de deelnemers de elementen in handen krijgen, die ze alleen maar mogen assembleren. Ook de Braziliaanse president Lula komt (letterlijk begeleid door honderden lijfwachten) naar de Assemblée. Hij wordt door de voorzitter de hemel ingeprezen, maar blijkt achteraf toch nogal wat schaduwkanten te hebben waartegen betogers aan de ingang krachtig protest laten horen. We zijn tenslotte in Latijns-Amerika! Er is onder Lula democratisering en verbetering, maar er is nog veel werk aan de winkel. Ook voor de leden van de Wereldraad zelf, die nog niet halverwege zijn. Maar daarover leest u in een volgende aflevering meer.

De Open Poort

Op 25 februari jl. werd het Jubileum "85 jaar De Open Poort" gevierd. Margreet Swankhuisen hield toen een interessante openingstoespraak "Zicht op Morgen!" waaruit wij u hieronder een uittreksel geven.

Jubileum: Zicht op Morgen!

... Zicht op Morgen? Het is verder weg dan ooit. Is het geen vreemd contrast dat we juist in deze tijd, waar we alles kunnen zien wat er in de wereld te koop is, toch het zicht, het inzicht zijn kwijtgeraakt? En hoe kan je dan vooruitzien?

Misschien dat we vanwege de veelheid aan informatie het wezenlijke uit het oog verloren hebben. Die veelheid aan kennis en beelden lijkt te werken als een sluier die juist het zicht belemmert. En dan word je kortzichtig, heb je wel eens de neiging je uit onmacht terug te trekken in je eigen kleine wereldje. Maar dat kan toch de bedoeling niet zijn: ieder in zijn hokje? Wat is dat dan voor een *samen*-leving?

Een andere reden dat we het zicht kwijt zijn, is dat men ons wil doen geloven dat de 'grote verhalen' voorbij zijn. Grote verhalen die een kader geven en perspectief.

Het grote verhaal in onze tijd is het economische. Het winst- en verlies-principe en het vooruitgangdenken beheersen ons leven meer dan we beseffen, en op alle terreinen.

Waar wordt nog een menslievend globaal tegen-verhaal gehoord?

...

Je moet in deze wereld groot en sterk zijn om te kunnen overleven. Niets nieuws onder de zon: dat wist de Bijbel ook al. Wij zeggen met de Bijbel dat je wél bestaansrecht hebt als je klein bent. Je moet het maar geloven in deze tijd.

We geloven dat ook een klein protestants tijdschrift zoals het onze bestaansrecht heeft. Je kunt niet mee concurreren met de groten, maar dat *moet* ook niet. Je hebt juist andere waarden te verdedigen. Als kleine kijk je immers anders naar de wereld. Dat is je identiteit en je bestaansrecht. Zo kan kleinheid groot zijn en zó hopen we ook klein te blijven én gezien te worden...

In De Open Poort willen we samen zoeken naar de betekenis van de Bijbel voor nu vanuit het 'recht van de zwaksten', hebben we opgeschreven. Voor de duidelijkheid: 'zwakken' zijn mensen in zwakke posities. Vaak zijn dat juist sterke mensen waar we veel van kunnen leren. Zo willen we onrecht blootleggen en stemmen laten horen van gewone mensen die niet willen meedoen met deze snelle wereld waar alleen economische waarden tellen.

Mee-lijden, mee-dragen en zelf soms ook gedragen worden, het maakt mensen méns, met vallen en opstaan.

De verbinding tussen de Bijbel en het met beide benen in de maatschappij staan, is wezenlijk voor De Open Poort. Van onderop naar de wereld kijken, geeft andere inzichten. Inzichten die uitzicht kunnen bieden.

Het is belangrijk de verhalen te doen klinken van al die vele plekken waar mensen er voor elkaar willen

zijn. Het is belangrijk het verband te zien. Geen druppels op een gloeiende plaat, maar kleine verhalen doen ertoe. Want al die verhalen mogen geduid worden als tekenen van Gods Rijk. We kunnen leren om ze als beloftevolle mogelijkheden voor de toekomst te zien. Het zijn niet alleen 'succesverhalen'. Dat kan ook niet. Juist waar mensen elkaar nabij zijn, elkaar vertrouwen, komt ook pijn en onmacht aan het licht. De pijn om de gebrokenheid in de wereld en de pijn vanwege menselijk falen, ook van jezelf. Het is bijzonder als ook die zwakheden gedeeld kunnen worden. Het maakt mensen sterk. Mee-lijden, mee-dragen en zelf soms ook gedragen worden, het maakt mensen méns, met vallen en opstaan. Dat kan Bijbels geduid worden. Doorleefde en actueel gemaakte Bijbelkennis is nóg een eigenschap waar De Open Poort trots op is.

...

We zijn maar een minderheid in Nederland of België, als Kerk en als gelovige die de Kerk nog ziet zitten. Maar we maken deel uit van een groter verband. Dat besef relateert je eigen belangrijkheid: je bent maar een klein deel van een geheel. Moedgevend: het heil hangt niet alleen van jou af. Aan de andere kant: je plaats is klein maar ieder lid telt! Samen ben je Lichaam van Christus! We zijn er trots op lid te zijn van WARC, de wereldbond die in 2004 in Accra heeft beleden dat de huidige wereldorde – die armen uitsluit

Nieuws van hier en daar

en de aarde plundert - wezenlijk in strijd is met het christelijk geloof. Een krachtige belijdenis die richting geeft.

De mens is niet alléén geschapen, maar bedoeld om samen te leven! Een gemeente kan daarvoor een oefenplek zijn en als het goed gaat, de belichaming van hoop voor de samenleving zijn. Tegen de groothedswaan van de wereld in: een teken dat het anders kan.

Wij leven steeds minder in een gemeenschap, waardoor we niet meer goed aanvoelen hoe onlogisch de logica van de wereld is.

Emmanuel is gevlucht uit Kame-roen en zit nu bij ons in de kerk. Hij zei op een avond dat we over Accra praatten: "de top van de wereld kijkt alleen vooruit en ziet niet de mensen om zich heen. Wij Afrika-nen kijken achter ons, naar onze voorouders, onze moeders, en naar de mensen om ons heen, de mensen voor wie we moeten zorgen en dan pas kijken we vooruit. Je leeft niet alleen, maar in een gemeenschap. En die gemeenschap draagt jou ook.

En zo zijn we hier vandaag ook een gemeenschap, met ieder een eigen verhaal, en eigen achtergrond. Wij voelen ons verbonden met al degenen die De Open Poort de jaren door verder gedragen hebben. ...

*Margreet Swankhuisen
Wilrijk, 25 februari 2006*

De volledige tekst kunt u bestellen via het telefoonnummer:
03/664.06.26

Aankondigingen

Protestants Regio- koor Laus Deo

Het Protestantse Regiokoor Laus Deo brengt *De 7 Kruiswoorden* op vrijdag 14 april om 15.00u.

Plaats

Protestantse kerk te Wevelgem
Spoorwegstraat 18
9560 Wevelgem

Informatie

<http://www.vpkb.be/wevelgem>

Bijbelronde van Vlaanderen

**28 oktober 2006
(Brussel) - oktober
2007 (Antwerpen)**

In het project Bijbelronde van Vlaanderen staat de gehele Bijbel in het vizier. Het Woord van God van de alpha tot de omega. Tussen het eerste vers uit Genesis en het laatste in Apokalyps liggen 365 dagen als een unieke kans om de Bijbel (opnieuw) te leren kennen. De Bijbelronde van Vlaanderen heeft niet zozeer de bedoeling om een hele reeks van nieuwe activiteiten op touw te zetten, maar wil bestaande initiatieven rond de Bijbel voor een vol jaar in heel Vlaanderen op één lijn brengen en er toe bijdragen dat zoveel mogelijk mensen er kennis mee kunnen maken.

De liefde voor, de omgang met en de kennis van de Bijbel zijn drie sleutelwoorden. De menselijke verbeelding over de God van de Bijbel inspireert mensen reeds eeuwen en is ook vandaag bron van grote culturele rijkdom. Het is een blijvende opdracht voor de christenen om deze God van de Bijbel ter sprake te brengen. Daarom willen het Vlaams Bijbelgenootschap, de Vlaamse Bijbelstichting en De drie Leliën de Bijbel in zijn geheel aan bod laten komen; doorheen de Bijbel diverse geloofsgemeenschappen dichterbij elkaar brengen; zoveel mogelijk mensen in Vlaanderen in contact brengen met de Bijbel.

Interesse ?

Neem contact op met:

Luc Devisscher, stafmedewerker Vlaanderen, VBS/KBS

Varkensstraat 6, 2800, Mechelen

Werk: 015-29 84 15

E-mail: vbs.kbs@tiscali.be

De Bijbel online

Ook op internet is de Bijbel aanwezig, als zou een mens hem daar niet in de eerste plaats zoeken. Bent u in het bezit van een computer, surf dan eens naar een speciale Bijbelsite. Hieronder vindt u een aantal interessante sites :

- www.voorleesbijbel.nl
- www.downloadbijbel.nl
- www.biblia.net
- www.bijbelencultuur.nl
- www.surfbijbel.nl
- www.luisterboekenwinkel.nl

Schoonselhof nu!

Een eigentijdse visie op de Antwerpse necropool

Tot ist nur wer vergessen wird... (I. Kant)

Het Park *Schoonselhof* is voor Antwerpen wat *Père-Lachaise* is voor Parijs: een unieke begraafplaats waar beroemde Antwerpenaren hun laatste rustplaats hebben gevonden (Peter Benoit, Willem Elsschot, Nicole van Goethem, Herman De Coninck etc.) en nog steeds vinden. De soms monumentale graven liggen in een parklandschap, dat oorspronkelijk behoorde bij het gelijknamige kasteel (eigendom familie Moretus).

Waarom dit boek bespreken in Kerkmozaïek? Omdat deze begraafplaats de herinnering heeft vastgehouden aan de nadrukkelijke protestantse aanwezigheid in deze stad einde 19de en begin 20ste eeuw. Het hoofdstuk "levensbeschouwing in de dood" begint namelijk met de bespreking van protestantse graven door kunsthistorica Anne-Mie Havermans (gespecialiseerd in funerarie kunst) en wat hen in het algemeen onderscheidt van de andere graven. Uit kunsthistorisch oogpunt geven grafmonumenten in zeer geconden-

ten zijn een opengeslagen boek, een (hugenoten-)kruis en zorgvuldig gekozen bijbelteksten.

Begraafplaatsen zijn oorden tegen de algehele amnesie waaraan onze samenleving meer en meer begint te lijden. Delen van begraafplaatsen die moesten wijken voor stadsuitbreiding zijn soms deels overgebracht naar dit park. Zelfs herinneringsmonumenten (b.v. aan een grote explosie op de Scheldedijk begin 20ste eeuw) zijn hier 'opnieuw ter aarde besteld'. Wie rondwandelt in park Y en Z1, wandelt eigenlijk op de oude begraafplaats van 'het Kiel' en wel op dat deel ervan dat voor de 'niet-roomskatholieken' was bestemd (bijgenaamd het "geuzenkerkhof": vandaar die concentratie protestantse graven - zie boven). Maar ook de (vanwege de alsmaar uitbreidende haven) verdwenen polderdorpen zijn in graftekens present en natuurlijk 'het Groenkerkhof' (nu de Groenplaats) van Antwerpen zelf. Enorm veel verleden is vergeten; wandelend in dit park (bladerend in

dit boek) begin je je dat te realiseren en zo wordt het grote vergeten tegengegaan. De begraafplaats en dit boek: samen ontsluiten ze een stuk historisch erfgoed. In een tijd waar er steeds minder begraven wordt en steeds meer verast, ja waar op het internet virtuele *memorial-sites* als paddestoelen uit de digitale grond schieten, is zo'n park-begraafplaats een tot nadenken stemmend 'anders-oord': een heterotopie, om het met Michel Foucault te zeggen (een gedachte die breed wordt ontvouwd in een diepgravend artikel van etnoloog Marc Jacobs over veranderende opvattingen omtrent de dood).

Wer im Gedächtnis seiner Lieben lebt, der ist nicht tot, der ist nur fern; tot ist nur wer vergessen wird... (I. Kant) – op de sokkel van het monument van dominee J. Seitz.

Dick WURSTEN

SCHOONSELHOF NU!

Een eigentijdse visie op de Antwerpse necropool

* boek: rijk geïllustreerd, 399 bladzijden in kleur

* dvd-documentaire van Peter Germis, ca. 35 min: *Schoonselhof nu! In leven en dood*

Boek & DVD samen voor € 39,00

Te verkrijgen in de Stadswinkel Antwerpen – Grote Markt 11 (03 220 81 82) en in de betere boekhandels van 't Stad.

De rest van de wereld:

<http://www.erfgoednet.be/antwerpen/>

Als een rups al mag vlinderen

Als een rups al mag vlinderen,
de boom nieuwe knoppen krijgt,
als een graankorrel brood wordt
en de druif klare wijn,
wat zal er dan wel voor de mensen, de mensen,
wat zal er dan wel voor óns weggelegd zijn?

Als een knop al mag bloesemen,
de bloesem weer vruchten draagt,
als de nacht opnieuw dag wordt
en in zonlicht verdwijnt,
wat zal er dan wel voor de mensen, de mensen,
wat zal er dan wel voor óns weggelegd zijn?

Yvonne van Emmerik

Protestantse Radio- & TV-uitzendingen

Programma-Informatie april 2006

Radio: De Protestantse Stem

Radio 1

op woensdag om 19.12u.

productie Frank Marivoet

12 april Mens voor de mensen zijn:
 Als pijn verdooft

26 april De Bijbel vandaag:
 Spiegelfiguur Thomas

Televisie:

Eerstvolgende PRO-uitzending op zondag 28 mei

TV-Erediensten:

VRT "één"

op zondag om 10.00u.

16 april Paasviering in Eurovisie
 commentaar: Frank Marivoet

Foto's op de voorpagina van
links naar rechts en van boven
naar beneden :

- Boechout
- Gent-Centrum (Dooop)
- Antwerpen-Noord
(glasraam Opstanding)
- Gent-Centrum (voorgevel)
- Antwerpen-Oost (zuil)
- Vilvoorde (Paasdienst)
- Horebeke (Geuzenfeest)
- Gent-Noord (Dooop)

Contact: Frank Marivoet, C. Meunierstraat 85/0002, 3000 Leuven

Web-Site: <http://www.vpkb.be/pro>